

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๕.....	๑
หมวด ๑ การจัดตั้ง ทูน และเงินสำรอง	๒
หมวด ๒ การกำกับ ควบคุมและจัดการ	๕
หมวด ๓ ความสัมพันธ์กับรัฐบาล	๗
หมวด ๔ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์	๘
หมวด ๕ การบัญชี การสอบ และการตรวจ	๑๐
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ	๑๑
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕.....	๑๒
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒	๑๖
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖	๑๗
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓	๒๐
พระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย	
ณ ทำเรือกรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๔๕๕	๒๒
พระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย	
ณ ทำเรือแหลมฉบัง พ.ศ. ๒๕๓๕	๒๕
กฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐	๒๕
กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒	๓๖
กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๕.....	๓๗
ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ทำเรือ บริการและความสะดวก	
ต่างๆ ของกิจการทำเรือ	๔๑
ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ทำเรือ บริการและความสะดวก	
ต่างๆ ของกิจการทำเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๕๕.....	๕๕

พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ธำนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งการทำเรือแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นเอกเทศ
พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“การทำเรือแห่งประเทศไทย” หมายความว่า การทำเรือซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราช
บัญญัตินี้

“กิจการทำเรือ”^(๑) หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับทำเรือ และให้หมายความรวมถึงอยู่เรือ
และกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับทำเรือ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการของการทำเรือแห่งประเทศไทย

(๑) เพิ่มเติมโดย มาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

“อาณาบริเวณ”^(๑) หมายความว่า เขตซึ่งอยู่ในความควบคุม และการบำรุงรักษาของการท่าเรือแห่งประเทศไทยทั้งทางบกและทางน้ำ

มาตรา ๕^(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการท่าเรือและการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ และการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทูน และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการท่าเรือขึ้น เรียกว่า “การท่าเรือแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) รับโอนกิจการท่าเรือจากสำนักงานท่าเรือกรุงเทพฯ ในกรมการขนส่ง กระทรวงคมนาคม

(๒)^(๓) ประกอบและส่งเสริมกิจการการท่าเรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(๓)^(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับการประกอบกิจการท่าเรือ

“การท่าเรือแห่งประเทศไทย”^(๔) เรียกโดยย่อว่า “กทท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “PORT AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “PAT”

มาตรา ๗ ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘ ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยตั้งสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร และจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดในราชอาณาจักรก็ได้ และจะตั้งสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ต่างประเทศในเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก็ได้

(๑) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ทวิ^(๑) อาณาบริเวณให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดง อาณาบริเวณท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย แผนที่นั้นให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบ แห่งวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) สร้าง ซ่อม จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า และดำเนินงานเกี่ยวกับเครื่องใช้ บริการและ ความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการทำเรือ

(๒) ซ่อม จัดหา เช่า ให้เช่า ถูกรรมสิทธิ์ ครอบครอง จำหน่าย หรือดำเนินงาน เกี่ยวกับสิ่งหามทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์

(๓) กำหนดอัตราค่าภาระการใช้ทำเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการ ทำเรือ และออกระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระค่าภาระดังกล่าว

(๔) จัดระเบียบว่าด้วยความปลอดภัย การใช้ทำเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของ กิจการทำเรือ

(๕) กู้ยืมเงิน

(๖) ^(๒) ขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำภายในอาณาบริเวณ

(๗) ^(๒) ควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวก และความปลอดภัยแก่กิจการทำเรือและ การเดินเรือภายในอาณาบริเวณ

(๘) ^(๒) กำหนดอัตราค่าภาระต่าง ๆ ภายในอาณาบริเวณ

(๙) ^(๓) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

(๑๐) ^(๔) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการทำเรือและกิจการ อื่นภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย ทั้งนี้บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัด ดังกล่าวจะมีคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าร้อยละสิบเก้าของทุนจดทะเบียนของบริษัทนั้นไม่ได้

(๑๑) ^(๔) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทย

(๑) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๔) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑๐ ให้โอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งสิ้นของสำนักงานท่าเรือกรุงเทพฯ ใน
กรมการขนส่ง ตลอดจนบรรดาที่ดินซึ่งได้เวนคืนไว้แล้วเพื่อการทำเรือให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๑ ที่ดินซึ่งการทำเรือแห่งประเทศไทยได้มาด้วยอำนาจแห่งพระราชบัญญัตินี้
หรือบทกฎหมายอื่นจะโอนต่อไปมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะ

มาตรา ๑๒ ให้จ่ายเงินในงบประมาณรายจ่ายวิสามัญลงทุนประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๔๕๔ ประเภทการบำรุงการขนส่งเป็นจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท กับงบประมาณส่วนที่เกี่ยวกับการ
การขุดสันดอน การก่อสร้างและค่าซื้อสิ่งของให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย

งบประมาณรายจ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับการขุดสันดอน การก่อสร้าง และค่าซื้อสิ่งของนั้น
ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยใช้จ่ายตามรายการที่ปรากฏในงบประมาณ

มาตรา ๑๓ ทุนประเดิมของการทำเรือแห่งประเทศไทยให้ประกอบด้วย

(๑) สินทรัพย์ที่รับโอนมาเมื่อได้หักหนี้สินตามมาตรา ๑๐ ออกแล้ว

(๒) เงินที่การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๔ ทรัพย์สินของการทำเรือแห่งประเทศไทยย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่ง
การบังคับคดี

มาตรา ๑๕ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับสิทธิและหน้าที่ต่างๆ บรรดาที่กฎหมาย
ให้ไว้แก่สำนักงานท่าเรือกรุงเทพฯ ในกรมการขนส่ง

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการและพนักงานของการทำเรือ
แห่งประเทศไทย เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑๗^(๑) ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีอากร
ตามประมวลรัษฎากร และให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ตาม
กฎหมายอื่น บรรดาที่เรียกเก็บสำหรับอากรและที่ดินของการทำเรือแห่งประเทศไทย นอกจากอากร
และที่ดินที่ให้เช่า

มาตรา ๑๗ ทวิ^(๒) ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากการเสีย
ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕

(๒) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๑๗ ครี^(๑) อสังหาริมทรัพย์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยไม่ว่าจะได้ให้เช่าก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อจะต้องการใช้ในกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน

มาตรา ๑๘ เงินสำรองของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ให้ประกอบด้วยเงินสำรองเพื่อขาดและเงินสำรองอื่นๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ เช่น ค่าเสื่อมราคาและค่าทำให้ดีขึ้น เป็นต้น ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๙ ให้การท่าเรือแห่งประเทศไทย เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

หมวด ๒

การกำกับ ควบคุมและจัดการ

มาตรา ๒๐^(๒) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เพื่อประโยชน์ในการนี้จะสั่งให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำใดๆ ซึ่งขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่การท่าเรือแห่งประเทศไทย หรือคณะกรรมการจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒^(๓) ให้มีคณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน กรรมการอื่นไม่น้อยกว่าหกคน แต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องเป็นผู้มีความรู้และจัดเจนเกี่ยวกับการท่าเรือหนึ่งคนและเกี่ยวกับการเศรษฐกิจหรือการคลังหนึ่งคน

(๑) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการ

คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๓ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการและผู้อำนวยการจะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้และเจตจำนงเกี่ยวกับการท่าเรือ การขนส่ง การเดินเรือพาณิชย์ การเศรษฐกิจ หรือการเงิน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แทนการท่าเรือแห่งประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก แต่คณะกรรมการจะมอบหมายให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานอื่นใดเป็นผู้แทนแทนก็ได้

มาตรา ๒๕ ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการและกรรมการคือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับการท่าเรือแห่งประเทศไทย หรือในกิจการที่กระทำให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

(๒) เป็นพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๓) เป็นข้าราชการการเมือง

มาตรา ๒๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่สำหรับกรรมการนั้นในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนดสองปี ให้ออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก ถ้าจำนวนกรรมการจะแบ่งออกให้ตรงเป็นกึ่งหนึ่งไม่ได้ก็ให้ออกโดยจำนวนใกล้เคียงกับกึ่งหนึ่ง

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ จะแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระพ้นจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๒๖ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) มีลักษณะต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระ ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเข้าแทนกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนนี้ย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๘ ประธานกรรมการและกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๒ วรรคท้าย คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

- (๑) กระทำกิจการและวางข้อบังคับและระเบียบการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘
- (๒) แต่งตั้ง ถอดถอน กำหนด เลื่อนขั้นหรือลดขั้นอัตราเงินเดือนที่ปรึกษา
ผู้เชี่ยวชาญและหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งกระทำหน้าที่ช่วยผู้อำนวยการ และกำหนดอัตราเงินเดือนของ
พนักงานอื่นของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

- (๓) วางข้อบังคับการประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการ
- (๔) วางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติงานและระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงาน
การท่าเรือแห่งประเทศไทย และกรณีอื่นทำนองเดียวกัน

(๕)^(๑) กำหนดอัตราค่าภาระต่าง ๆ ภายในอาณาบริเวณ อัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ
บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย แต่ต้องอยู่ภายในอัตราขั้นสูงและขั้นต่ำ
ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

อำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ใน (๑) นั้น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะมอบหมายให้
ผู้อำนวยการดำเนินการก็ได้

การเปลี่ยนแปลงอัตราค่าภาระดังระบุไว้ใน (๕) จะต้องประกาศให้ประชาชนทราบ
ล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรี ในการนี้จะแต่งตั้งกรรมการเป็นผู้อำนวยการก็ได้

ให้ผู้อำนวยการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรี และให้อยู่ในตำแหน่งได้โดยไม่มีกำหนดเวลา แต่ในกรณีที่บกพร่องต่อหน้าที่หรือ
หย่อนสมรรถภาพ คณะกรรมการจะให้ออกจากตำแหน่งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๓๑ ผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตาม
นโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย
ทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการ และดำเนินงานของ
การท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่ง พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๓๑ ทวิ^(๑) ผู้อำนวยการ หรือพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะได้รับการต่ออายุการทำงานอีกคราวละหนึ่งปี จนอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

วิธีการต่ออายุการทำงานให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ การต่ออายุการทำงานของผู้บริหารจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจ

(๑) แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนชั้น หรือลดชั้นอัตราเงินเดือนพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย นอกจากที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตามความในมาตรา ๒๕(๒) ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ออกระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๓ ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ และพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

ความสัมพันธ์กับรัฐบาล

มาตรา ๓๔ ในการดำเนินการกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

มาตรา ๓๕ การท่าเรือแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) สร้างท่าเรือขึ้นใหม่

(๒) เลิกกิจการในท่าเรือซึ่งเปิดดำเนินการแล้ว

(๓) เพิ่มหรือลดทุน

(๔) กู้ยืมเงิน

(๕) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์

(๖)^(๒) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการท่าเรือและกิจการอื่นภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๗)^(๒) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๑) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่ง พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่ง พรบ. การท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๓๖ การทำเรือแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีก่อน จึงจะวางข้อบังคับกำหนดระเบียบปฏิบัติงานและระเบียบวินัย และการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย และกรณีอื่นทำนองเดียวกันได้

มาตรา ๓๗ การทำเรือแห่งประเทศไทยจะต้องไม่วางระเบียบว่าด้วยการใช้ประโยชน์แห่งบริการและความสะดวกต่างๆ ตลอดจนการกำหนดค่าภาระในการใช้ประโยชน์และความสะดวก เช่นว่านั้น ซึ่งจะเป็นการขัดกับนโยบายทั่วไปของรัฐบาล ในการเศรษฐกิจและการคลังตามที่รัฐมนตรีแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๓๘ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยจัดทำงบประมาณประจำปีแยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๙ รายได้ที่ทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของการทำเรือแห่งประเทศไทย สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

รายได้ที่ได้รับนั้น ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงาน ค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินรางวัล และเงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์พนักงาน เงินสำรองธรรมดา เงินสำรองขยายงาน และเงินลงทุนตามที่ได้ได้รับความเห็นชอบตามความในมาตรา ๓๘ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ารายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจาก เงินสำรองธรรมดา และเงินสำรองขยายงานแล้ว และการทำเรือแห่งประเทศไทยไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น ให้รัฐจ่ายเงินให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานในปีที่ล่วงแล้วของการทำเรือแห่งประเทศไทย และให้มีคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๔๑ ให้พนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย มีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการลงโทษได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทย จัดให้มีกองทุน สำหรับจ่ายสงเคราะห์ พนักงานในเวลาพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรืออื่น ๆ

อัตราเงินสมทบกองทุน ซึ่งการทำเรือแห่งประเทศไทยและพนักงานจะพึงจ่าย ประเภท ของพนักงานที่จะพึงได้รับสงเคราะห์จากกองทุน ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น ให้เป็นไป ตามข้อบังคับซึ่งคณะกรรมการกำหนด

ข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความ เห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๕

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๔๓ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควร ตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มา ของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการตั้งผู้สอบบัญชีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อสอบและ รับรองบัญชีของการทำเรือแห่งประเทศไทยทุกปี

ห้ามมิให้ตั้งประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ ผู้อื่นซึ่งเป็นตัวแทนของ การทำเรือแห่งประเทศไทย พนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียใน การงานที่การทำเรือแห่งประเทศไทยจัดทำเป็นผู้สอบบัญชี

มาตรา ๔๕ ให้ผู้สอบบัญชีเข้าตรวจสอบสรรพสมุด บัญชีและเอกสารหลักฐาน ของ การทำเรือแห่งประเทศไทยในเวลาอันสมควรได้ทุกเมื่อ และเพื่อการสอบบัญชีให้มีอำนาจ ได้ถามสอบสวนประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ ผู้อื่นซึ่งเป็นตัวแทนของการทำเรือ แห่งประเทศไทย หรือพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทยได้

มาตรา ๔๖ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานว่าด้วย

(๑) ข้อความคำชี้แจงอันควรแก่การสอบบัญชีที่ได้รับ

(๒) ความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่การทำเรื่องแห่งประเทศไทยรักษาอยู่ และต้องแถลง

ด้วยว่า

๑. งบดุลและบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นถูกต้องตรงกับสมุดบัญชีเพียงไรหรือไม่

๒. งบดุลและบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นแสดงการทำงานของการทำงานแห่งประเทศไทยที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควร ตามข้อความคำชี้แจงและความรู้ของผู้สอบบัญชีเพียงไรหรือไม่

มาตรา ๔๗ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีของการทำงานแห่งประเทศไทยในเมื่อรัฐมนตรีร้องขอ

มาตรา ๔๘ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันหลังจากวันสิ้นปีบัญชี การทำเรื่องแห่งประเทศไทยจะต้องโฆษณาประจำปี แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนเพียงสิ้นปี พร้อมกับรายงานของผู้สอบบัญชีที่คณะกรรมการตั้งขึ้นตามความในมาตรา ๔๔

หมวด ๖ ^(๑)

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการทำเรื่อง และการเดินเรื่องภายในอาณาบริเวณ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๐ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๘ ตอนที่ ๓๐ ฉบับพิเศษหน้า ๑ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๔

(๑) เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่ง พ.ร.บ. การทำเรื่องแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

““อาณาบริเวณ” หมายความว่า เขตซึ่งอยู่ในความควบคุม และการบำรุงรักษาของการทำเรือแห่งประเทศไทยทั้งทางบกและทางน้ำ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการทำเรือและการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ และการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๘ ทวิ อาณาบริเวณให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงอาณาบริเวณท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย แผนที่นั้นให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) (๗) และ (๘) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“(๖) ขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำภายในอาณาบริเวณ

(๗) ควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวก และความปลอดภัยแก่กิจการทำเรือและการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ

(๘) กำหนดอัตราค่าภาระต่าง ๆ ภายในอาณาบริเวณ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๗ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามกฎหมายอื่น บรรดาที่เรียกเก็บสำหรับอากรและที่ดินของการทำเรือแห่งประเทศไทย นอกจากอากรและที่ดินที่ให้เช่า”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๑๗ ทวิ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากการเสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ตริ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๑๗ ตริ อสังหาริมทรัพย์ของการทำเรือแห่งประเทศไทยไม่ว่าจะได้ให้เช่าก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อจะต้องการใช้ในงานกิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน กรรมการอื่นไม่น้อยกว่าหกคน แต่ไม่เกินสิบคน ซึ่งอย่างน้อย จะต้องเป็นผู้มีความรู้และชัดเจนเกี่ยวกับการท่าเรือหนึ่งคน และเกี่ยวกับการเศรษฐกิจหรือการค้าทางหนึ่งคน

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการ

คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) กำหนดอัตราค่าภาระต่าง ๆ ภายในอาณาบริเวณ อัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย แต่ต้องอยู่ภายในอัตราขั้นสูงและขั้นต่ำที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖ บทกำหนดโทษมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวกและความปลอดภัยแก่กิจการท่าเรือ และการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๐ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๓ ตอนที่ ๗๒ หน้า ๕๘๗ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๕

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ยังไม่เหมาะสมในการที่จะบริหารกิจการของการทำเรือให้เจริญก้าวหน้า เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือในหลักสำคัญ ๆ อาทิ กำหนดเขตอาณาบริเวณเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยแก่การเดินเรือ และการสินค้า อำนาจหน้าที่ในการขุดลอกและบำรุงรักษาร่องน้ำให้เรือขนาดใหญ่เดินได้โดยสะดวก และเรียกเก็บค่าภาระต่างๆ ภายในอาณาบริเวณเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายได้ ให้การทำเรือได้รับยกเว้นจากการเสียภาษีอากรเพราะทรัพย์สินของการทำเรือเป็นทรัพย์สินของรัฐอยู่แล้ว ให้การทำเรือได้ใช้ที่ดินเพื่อขยายกิจการตามโครงการโดยไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจตั้งกรมการเพิ่มขึ้น และนอกจากนี้ให้มีบทลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง เพื่อให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้ดำเนินกิจการให้สำเร็จลุล่วงไปตามนโยบายของรัฐบาล และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกิจการทำเรือสากล

พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒
เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทย เพื่อประโยชน์ในการนี้จะสั่งให้การทำเรือแห่งประเทศไทยชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำใดๆ ซึ่งขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๓๑ ทวิ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะได้มีการต่ออายุการทำงานอีกคราวละหนึ่งปี จนอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

วิธีการต่ออายุการทำงานให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการ การต่ออายุการทำงานของผู้อำนวยการจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย”

มาตรา ๕ ผู้อำนวยการ หรือพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยผู้ใดมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้เก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และถ้าไม่ได้รับการต่ออายุการทำงานตามความในมาตรา ๓๑ ทวิ ก็ให้พ้นจากตำแหน่งในวันถัดจากวันครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๖๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทยฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการ ที่ไม่เหมาะสมแก่การบริหารกิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าไปได้เท่าที่ควรจึงจำต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการท่าเรือแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

“(๕) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๕๔ ฉบับพิเศษหน้า ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย ไม่มีบทบัญญัติให้การทำเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนเป็นเหตุให้การทำเรือแห่งประเทศไทยไม่อาจออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “กิจการทำเรือ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การทำเรือแห่งประเทศไทย” กับคำว่า “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“กิจการทำเรือ” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับทำเรือ และให้หมายความรวมถึงอยู่เรือและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับทำเรือ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ประกอบและส่งเสริมกิจการทำเรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับการประกอบกิจการทำเรือ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔

“การท่าเรือแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กทท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “PORT AUTHORITY OF THAILAND” เรียกโดยย่อว่า “PAT” ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖

“(๑๐) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการท่าเรือและกิจการอื่น ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดดังกล่าว จะมีคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวถือหุ้นเกินกว่าร้อยละสี่สิบเก้าของทุนจดทะเบียนของบริษัทนั้นไม่ได้

(๑๑) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔

“(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการท่าเรือ และกิจการอื่นภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

(๗) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้การบริหารงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยไม่คล่องตัวเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและแก้ไขเพิ่มเติมให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ ทั้งนี้ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดอาณาบริเวณของการท่าเรือแห่งประเทศไทย
ณ ท่าเรือกรุงเทพ
พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๕
 เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอาณาบริเวณของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพ พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กำหนดอาณาบริเวณของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพดังต่อไปนี้

(๑) ทางบก ได้แก่เขตพื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพ

(๒) ทางน้ำ ได้แก่ลำแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่สะพานพระพุทธรยอดฟ้าตลอดลงไปจนถึงปากร่องน้ำสันดอน บนเส้นขนานแลตติจูด ๑๓° - ๒๒' เหนือ และระหว่างลองจิจูด ๑๐๐° - ๑๒° ตะวันออก กับลองจิจูด ๑๐๐° - ๑๕° ตะวันออก จนจดขอบฝั่ง

ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

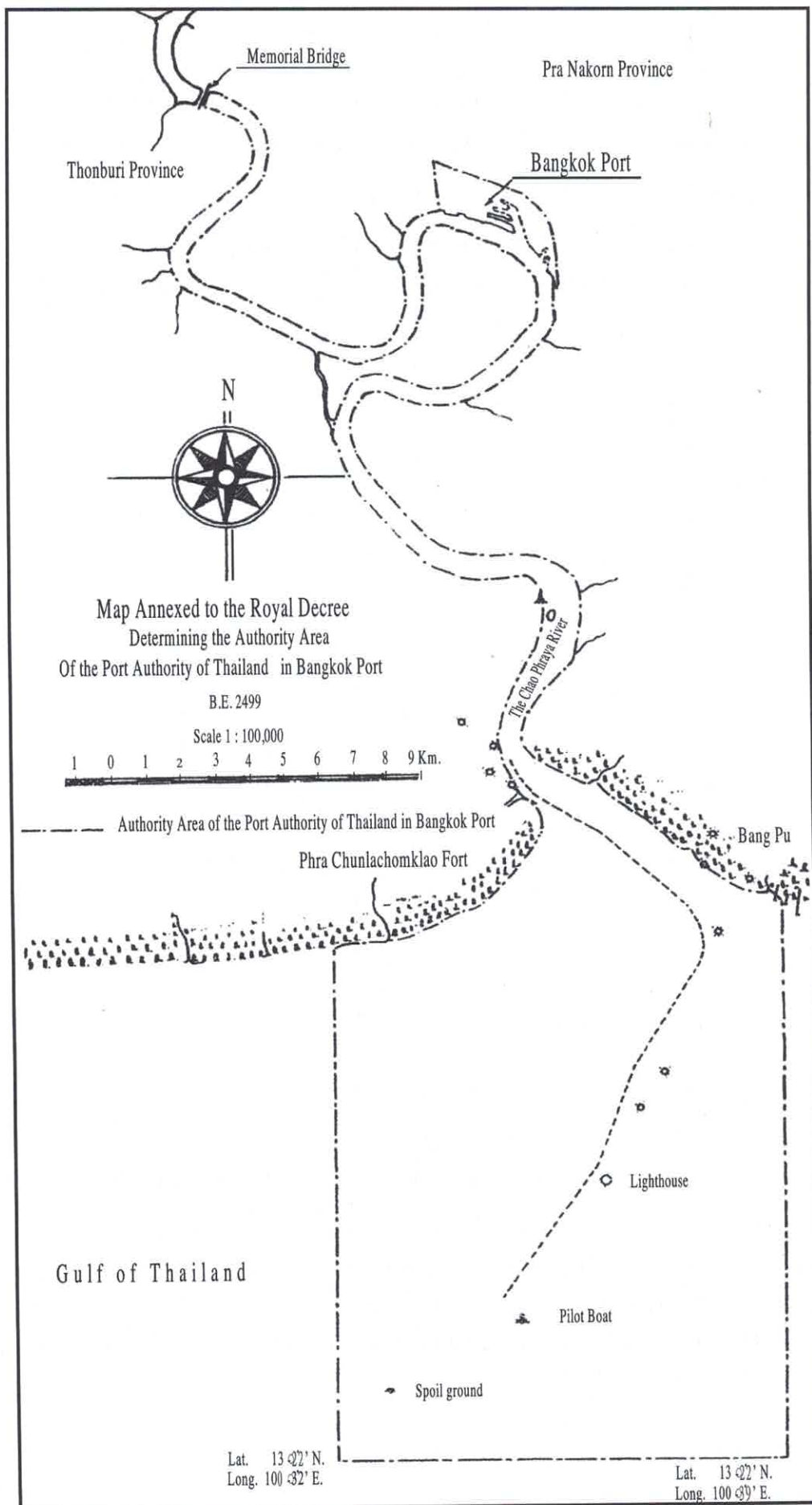
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

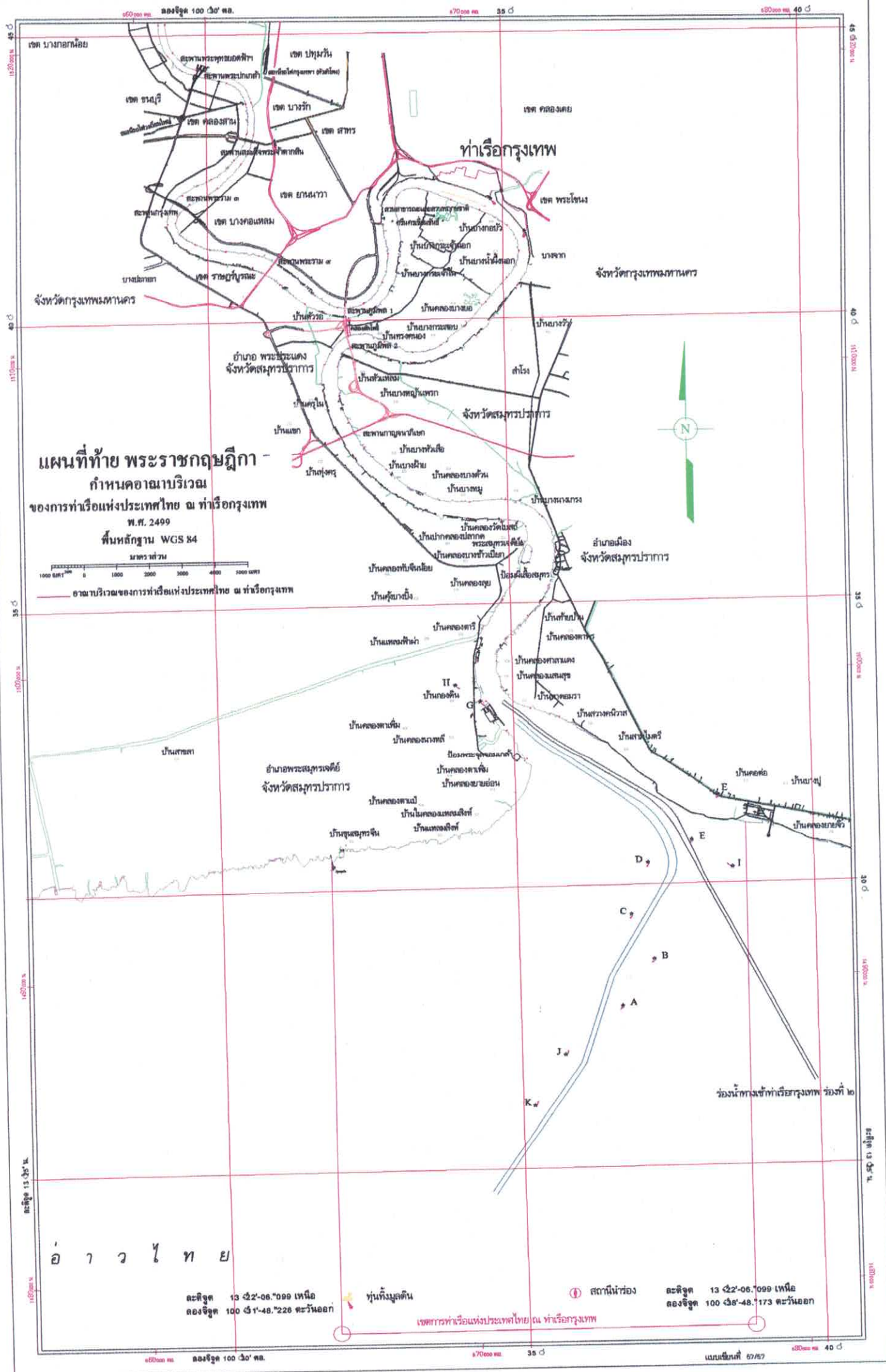
จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๑๕๑๕ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๕

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือเนื่องด้วยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้กำหนดให้ทำเรือของการทำเรือแห่งประเทศไทยมีอาณาบริเวณตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้เพื่อกำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ทำเรือกรุงเทพฯ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย
ณ ทำเรือแหลมฉบัง ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตร์ราชา
และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ทำเรือแหลมฉบัง ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตร์ราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ทำเรือแหลมฉบัง ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตร์ราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ทำเรือแหลมฉบัง ดังต่อไปนี้

(๑) ทางบก ได้แก่ เขตพื้นที่ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสัตหิรา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

(๒) ทางน้ำ ได้แก่ ทะเล

ด้านเหนือ – เส้นเล็งตรงจากจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๕' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๐' ๐๐" ตะวันออก ไปทางทิศตะวันออก จนถึงชายฝั่งที่จุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๕' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๒' ๓๓" ตะวันออก

ด้านตะวันออก – เลียบตามแนวชายฝั่งทะเลจนถึงจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๒' ๑๖" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๕' ๑๗" ตะวันออก เป็นเส้นเล็งตรงไปยังจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๑' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๕' ๐๐" ตะวันออก

ด้านใต้ – เส้นเล็งตรงจากจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๑' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๕' ๐๐" ตะวันออก ไปทางทิศตะวันตก จนถึงจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๑' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๐' ๐๐" ตะวันออก

ด้านตะวันตก - เส้นเล็งตรงจากจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๑' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๐' ๐๐" ตะวันออก ไปทางทิศเหนือ จนถึงจุดพิกัดละติจูด ๑๓° ๐๕' ๐๐" เหนือ ลองจิจูด ๑๐๐° ๕๐' ๐๐" ตะวันออก

ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๒๑ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้คือ ตามที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมี วัตถุประสงค์ในการจัดสร้างท่าเทียบเรือแหลมฉบัง ซึ่งปัจจุบันการทำเรือแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการก่อสร้างท่าเทียบเรือ ตามโครงการที่กำหนดแล้ว ในการนี้จำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอาณาบริเวณให้อยู่ในความควบคุมและบำรุงรักษาของ การท่าเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งตามมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ กำหนดให้ท่าเรือของการท่าเรือแห่ง ประเทศไทยมีอาณาบริเวณตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๐๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๔๙๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ บุคคลใดประสงค์จะประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ หรือบุคคลใดประสงค์จะทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศภายในอาณาบริเวณตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๔๙๕ เฉพาะด้านเหนือตั้งแต่ปากคลองเตยเป็นเส้นตรงตั้งฉากไปจดฝั่งตรงข้ามของแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านใต้ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางจากเป็นเส้นตรงตั้งฉากไปจดฝั่งตรงข้ามของแม่น้ำเจ้าพระยา จะต้องจดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย

ข้อ ๒. บุคคลใดประสงค์จะประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศดังกล่าวในข้อ ๑ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อผู้อำนวยการของการทำเรือแห่งประเทศไทย พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา ให้ยื่นบัตรประจำตัวประชาชน หรือหนังสือสำคัญประจำตัวที่ทางราชการออกให้ หรือสำเนาทะเบียนสำมะโนครัว

(๒) สำหรับห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ให้ยื่นหนังสือรับรองของนายทะเบียนแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

(๓) สำหรับบริษัทจำกัด ให้ยื่น

- ก. หนังสือรับรองของนายทะเบียนแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและ
- ข. หนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัท

ข้อ ๓. บุคคลซึ่งขอจดทะเบียนเพื่อประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศดังกล่าวในข้อ ๒ ต้องไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

ข้อ ๔. บุคคลใดประสงค์จะทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศดังกล่าวในข้อ ๑ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีความประพฤติเรียบร้อย
- (๒) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- (๔) ไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

ข้อ ๕. เมื่อผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ได้รับคำขอจดทะเบียนตามข้อ ๒ หรือข้อ ๔ แล้ว และเห็นว่าคำขอนั้นถูกต้องตามกฎหมายก็ให้รับจดทะเบียนและออกใบสำคัญการจดทะเบียนตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำขอ

ในกรณีที่ไม่รับจดทะเบียน ให้ผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำขอพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้ผู้ยื่นคำขอทราบ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำแจ้ง ให้คณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ ในกรณีที่คณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย วินิจฉัยให้รับจดทะเบียน ให้ผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย รับจดทะเบียนและออกใบสำคัญการจดทะเบียนให้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันวินิจฉัยอุทธรณ์ ถ้าไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้เป็นที่สุด

ข้อ ๖. เมื่อข้อความในคำขอจดทะเบียนนอกจากที่เกี่ยวกับคุณสมบัติได้เปลี่ยนแปลงไป หรือใบสำคัญการจดทะเบียนได้สูญหาย ให้ผู้ซึ่งได้รับจดทะเบียนแจ้งต่อผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เพื่อให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือออกใบแทนใบสำคัญการจดทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง หรือทราบว่าใบสำคัญการจดทะเบียนสูญหาย และให้นำความในข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗. ผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศต้องมีหัวหน้าซึ่งชำนาญงานอยู่ควบคุมปฏิบัติงานตลอดเวลาที่ทำการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้า

ข้อ ๘. ถ้าปรากฏว่าวิธีดำเนินการหรือเครื่องอุปกรณ์ของผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศมีประสิทธิภาพไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจสั่งให้เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการหรือสั่งระงับใช้เครื่องอุปกรณ์นั้นไว้ชั่วคราวได้จนกว่าจะได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งบกพร่องให้เรียบร้อย

ข้อ ๙. ผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศต้องส่งรายงานการบรรทุกหรือการขนถ่ายสินค้าประจำวันให้การท่าเรือแห่งประเทศไทย เมื่อสิ้นระยะการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าในวันหนึ่งๆ

ข้อ ๑๐. ถ้าปรากฏว่าผู้ซึ่งได้รับจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศหรือเป็นผู้ทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศขาดคุณสมบัติดังกล่าวในข้อ ๓ หรือข้อ ๔ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวในข้อ ๘ ผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยอาจเพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียนเสียได้

ข้อ ๑๑. ถ้าปรากฏว่าผู้ซึ่งได้รับจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศหรือเป็นผู้ทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศไม่ปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ด้วยความล่าช้าอันอาจเป็นเหตุให้เกิดการเสียหายขึ้นได้ การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจที่จะจัดหาผู้อื่นให้เข้าดำเนินงานแทนหรือจะเข้าดำเนินงานเสียเองก็ได้

ข้อ ๑๒. ถ้าปรากฏว่าการท่าเรือแห่งประเทศไทย ได้เข้าดำเนินงานแทนหรือจัดหาผู้อื่นดำเนินงานแทนตามข้อ ๑๑ การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีสิทธิเรียกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแทน หรือจัดให้ผู้อื่นดำเนินงานแทนจากผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

พลโท บ.เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

พันเอก นายวรการบัญชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๖๖ หน้า ๑๒๒๑ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

(แบบ)

คำขอจดทะเบียน

สำหรับผู้ประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ

ที่ _____
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรื่อง คำขอจดทะเบียนประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ

ข้าพเจ้า _____ อายุ _____ ปี สัญชาติ _____
 เชื้อชาติ _____ ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ ถนน _____
 ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____
 อาชีพ _____ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ _____ ถนน _____
 ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

ขอขึ้นคำขอจดทะเบียนต่อผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยเพื่อประกอบ
 กิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ ตามกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความ
 ในพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติ
 ตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย
 พ.ศ. ๒๔๙๔

ข้าพเจ้าจะประกอบกิจการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศให้กับ
 บริษัทเรือสินค้า

๑. _____
๒. _____
๓. _____
๔. _____

ลงนาม _____ ผู้ขอจดทะเบียน
 (_____)

(แบบ)

คำขอจดทะเบียนสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ

ที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง คำขอจดทะเบียนทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ

เชื้อชาติ ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ถนน

ตำบล อำเภอ จังหวัด

อาชีพ

ขอขึ้นคำขอจดทะเบียนต่อผู้อำนวยการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ ตามกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยขอรับรองว่าข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ทุกประการ

ลงนาม ผู้ขอจดทะเบียน

(.....)

(แบบ)

ใบสำคัญการจดทะเบียน

ผู้ประกอบการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ
ตามกฎหมายกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

ที่

หนังสือนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่าการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้รับจดทะเบียน

.....เป็นผู้ประกอบการบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดิน

ทะเลต่างประเทศ เมื่อวันที่

.....
 ผู้อำนวยการของการทำเรือแห่งประเทศไทย
 (ประทับตราการทำเรือแห่งประเทศไทย)

(แบบ)

ใบสำคัญการจดทะเบียน

ผู้ทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ
ตามกฎหมายกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

ที่

หนังสือนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่าการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้รับจดทะเบียน

เป็นผู้ทำหน้าที่บรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเลต่างประเทศ

แต่วันที่

.....
 ผู้อำนวยการของการทำเรือแห่งประเทศไทย
 (ประทับตราการทำเรือแห่งประเทศไทย)

หมายเหตุ- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการบรรทุกและขนถ่ายสินค้า (Stevedore) เรือเดินทะเลต่างประเทศขณะนี้ยังไม่เป็นการสะดวกและปลอดภัยแก่การทำเรือแห่งประเทศไทย จึงสมควรออกกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อควบคุมปรับปรุงให้การบรรทุกและขนถ่ายสินค้า (Stevedore) เรือเดินทะเลต่างประเทศเป็นไปโดยสะดวกและปลอดภัย

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. การใช้รถ การขับรถ การเดินรถ การเลี้ยวรถ การจอดรถ การใช้ทาง หรือการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวกับการจราจรทางบก ภายในอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ให้ผู้ขับหรือผู้ใช้ทางปฏิบัติตามอย่างเดียวกับการใช้ทางตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

ข้อ ๒. ให้ผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดให้มีการขีดเส้นบนทาง หรือทำเครื่องหมายอื่นใดรวมทั้งการติดตั้งเครื่องแสดงสัญญาณสำหรับการจราจร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒

พลอากาศเอก ทวี จุลทรัพย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ส. วินิจญ์กุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๘๒ หน้า ๘๐๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากเขตพื้นที่ทางบกที่เป็นกรรมสิทธิ์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ มีถนนอยู่หลายสาย ซึ่งมีใช่เป็นทางตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติดังกล่าวและไม่อาจควบคุมผู้ใช้ถนนภายในอาณาบริเวณดังกล่าวได้ จึงสมควรออกกฎกระทรวงเพื่อให้การจราจรทางบกภายในอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้เป็นไปโดยเรียบร้อยและปลอดภัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๑๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เจ้าของเรือหรือตัวแทน ผู้เช่าเรือหรือตัวแทน หรือบุคคลใดที่ประสงค์จะนำเรือที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยหนึ่งเรยิสเตอร์ตันขึ้นไปผ่านร่องน้ำสันดอนเจ้าพระยา ภายในอาณาบริเวณทางน้ำของการทำเรือแห่งประเทศไทย จะต้องยื่นคำร้องขอเข้าทำต่อการทำเรือแห่งประเทศไทย ตามแบบต่อท้ายกฎกระทรวงพร้อมทั้งวางเงินหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารเพื่อเป็นประกันการชำระค่าภาระตามอัตราที่คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทยกำหนด ก่อนนำเรือผ่านเข้าไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง

ข้อ ๒. การเปลี่ยนแปลงวันและเวลานำเรือผ่านร่องน้ำ ให้ผู้ยื่นคำร้องตาม ข้อ ๑ ดำเนินการแก้ไขวันเวลาให้ตรงกับความเป็นจริงและต้องแจ้งให้การทำเรือแห่งประเทศไทยทราบล่วงหน้า

ข้อ ๓. เมื่อเรือได้ผ่านร่องน้ำเข้ามาแล้ว เจ้าของเรือหรือตัวแทนผู้เช่าเรือหรือตัวแทน หรือบุคคลที่ขอเข้าเรือเข้าต้องชำระค่าภาระภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินค่าภาระ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

พลตรี ศ. สิริโยธิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

บุญชู โรจนเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๓ ตอนที่ ๔๓ หน้า ๔๓ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

หมายเหตุ. เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากเขตพื้นที่ทางน้ำที่เป็นอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทยตามพระราชกฤษฎีกากำหนดอาณาบริเวณของการทำเรือแห่งประเทศไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ พ.ศ. ๒๔๕๕ การทำเรือแห่งประเทศไทย เป็นผู้ขุดลอกและรักษาร่องน้ำ จึงจำเป็นต้องเรียกเก็บค่าภาระเรือที่ผ่านเข้าร่องน้ำดังกล่าวเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา แต่มีเรือบางลำฝ่าฝืนไม่ยอมยื่นคำร้องขอเข้าเรือผ่านเข้าร่องน้ำ และเรือบางลำไม่ยอมชำระค่าภาระผ่านร่องน้ำ และค่าภาระอื่น ๆ ตามอัตราที่คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทยกำหนด สมควรออกกฎกระทรวงเพื่อให้เจ้าของเรือหรือตัวแทน ผู้เช่าเรือหรือตัวแทน หรือบุคคลที่ประสงค์จะนำเรือที่มีขนาดตั้งแต่ห้าร้อยเน็ทรีกิสเตอร์ตันขึ้นไป ยื่นคำร้องขอต่อการทำเรือแห่งประเทศไทย ก่อนนำเรือผ่านร่องน้ำและหาหลักประกันเพื่อค่าภาระที่จะต้องชำระให้แก่การทำเรือแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

เลขที่ _____

No. _____

การทำเรือแห่งประเทศไทย

PORT AUTHORITY OF THAILAND

คำร้องขอนำเรือเข้าท่าภายในอาณาบริเวณ

APPLICATION FOR VESSEL ENTERING THE PORT AREA

ข้าพเจ้ายื่นคำร้องขอนำเรือเข้าในอาณาบริเวณ

THE UNDERSIGNED HEREBY APPLIES FOR PERMISSION OF THE VESSEL TO ENTER THE
PORT AREA

ชื่อเรือ _____		ชาติ _____	
NAME OF VESSEL		NATIONALITY	
เจ้าของ/จัดการโดย _____		ที่อยู่ _____	
OWNED/OPERATED BY		ADDRESS	
เน็ตเรจิสเตอร์ตัน _____	ยาว _____	กว้าง _____	ลึก _____
NET REGISTERED TONNAGE	LENGTH	BEAM	DRAUGHT
ตั้งแต่วันที่ _____	ถึง _____		
FOR THE PERIOD FROM	TO		
จำนวนสินค้าขนถ่าย _____	บรรทุก _____		
AMOUNT OF CARGO TO BE DISCHARGED LOADED			
รายการสินค้า _____	ขนถ่ายลงท่า _____	ขนถ่ายข้างลำ _____	
DESCRIPTION OF CARGO	LANDED	OVERSIDED	
คนโดยสาร _____	ชาย _____	หญิง _____	
PASSENGERS	MALE	FEMALE	
หมายเหตุ _____			

REMARKS

ข้าพเจ้ารับจะปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือบริการและความ

APPLICANT ACKNOWLEDGES RECEIPT OF THE RATES, REGULATIONS AND CHARGES APPLYING

สะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือซึ่งได้ออก ณ กรุงเทพมหานคร โดยการทำเรือแห่งประเทศไทย

AT BANGKOK, ISSUED BY THE PORT AUTHORITY OF THAILAND AND AGREES TO COMPLY WITH

และจะชำระค่าภาระตามอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่าง ๆ ของการ

ALL THE TERMS THEREOF AND TO BE RESPONSIBLE FOR ALL DAMAGES SUSTAINED BY THE

ท่าเรือแห่งประเทศไทย และข้าพเจ้ายอมรับผิดในผลแห่งการละเมิดซึ่งเรือที่นำเข้าได้ก่อ

PORT AUTHORITY OF THAILAND AS A CONSEQUENCE OF ANY VIOLATION OF THE TERMS

ให้เกิดความเสียหายแก่การทำเรือแห่งประเทศไทย
THEREOF BY THE ABOVE VESSEL.

เพื่อนำเรือเข้ามาจอดที่

FOR MOORING AT

โรงพักสินค้า _____

TRANSIT SHED

ทุ่นผูกเรือ _____

MOORING BUOY

หลักผูกเรือ _____

DOLPHIN

ท่าเอกชนหรือที่อื่น ๆ _____

PRIVATE WHARF OR OTHER PLACES

ชื่อบริษัทหรือตัวแทนผู้ขอ

FIRM NAME OF APPLICANT

ลงนาม _____

SIGN

ตำแหน่ง _____

TITLE

วันที่ _____

DATE

อนุมัติ

GRANTED

โรงพักสินค้าที่ _____

TRANSIT SHED NO.

ทุ่นหมายเลข _____

BUOY NO.

ระหว่างหลักหมายเลข _____ กับ _____

BETWEEN DOLPHIN NO. _____ TO _____

ท่าเอกชนหรือที่อื่น ๆ _____

PRIVATE WHARF OR OTHER PLACES

ลงนาม _____

SIGN

ตำแหน่ง _____

TITLE

วันที่ _____

DATE

การทำเรือแห่งประเทศไทย

PORT AUTHORITY OF THAILAND

ข้อบังคับ
ว่าด้วยระเบียบความปลอดภัย การใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ
ของกิจการท่าเรือ

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๒๕(๑) และมาตรา ๕(๔) คณะกรรมการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย จึงวางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือไว้ดังต่อไปนี้.-

หมวด ๑ บทความทั่วไป

ข้อ ๑. ในข้อบังคับนี้

กทท.	หมายถึง	การท่าเรือแห่งประเทศไทย
ท่า,ท่าเรือ	"	ท่าเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย
ผู้อำนวยการ	"	ผู้อำนวยการท่าเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานแทน
พนักงาน	"	พนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยทุกตำแหน่ง
เรือ	"	ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด
เรือทะเล	"	เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเล
เรือลำนํ้า ^(๑)	"	เรือ, แพ และพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่มีใช้เรือทะเล
ผู้ควบคุมเรือ	"	นายเรือ สร้าง ได้กั้ง นายท้าย คนถือท้ายหรือบุคคลอื่นใด ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายถึงผู้นำร่อง

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๑ ของข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๙๕

เจ้าของเรือ หมายถึง บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของเรือหรือผู้แทน
สินค้า ” สัตว์หรือสิ่งของทุกชนิดที่แลกเปลี่ยนหรือซื้อขายได้
ตามกฎหมาย

ทั้งนี้ เว้นแต่เมื่อคำเหล่านี้ปรากฏในที่ใด มีความหมายเป็นอย่างอื่น จึงให้ถือเอาตาม
ความหมายนั้น

ข้อ ๒. คำอื่นใดที่มีได้กล่าวไว้ในข้อ ๑ แต่ได้กล่าวไว้ในข้อบังคับนี้ให้มีความหมาย
ตามกฎหมาย

ข้อ ๓.^(๑) ผู้อำนวยการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ผู้อำนวยการและพนักงานมีสิทธิออกคำสั่งให้ผู้เข้ามาในเขตท่าเรือปฏิบัติตามและมี
สิทธิลงไปในเรือหรือขึ้นบนรถที่เข้ามาในเขตท่าเรือได้ทุกเวลา

ข้อ ๔.^(๒) บุคคลใดที่เข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และต้องปฏิบัติตาม
คำสั่งของผู้อำนวยการหรือของพนักงานโดยทันที มิฉะนั้นนอกจากบุคคลนั้นต้องชดเชยค่าเสียหายต่างๆ
ที่อาจเกิดขึ้นได้ และ กทท. มีสิทธิอาจปรับบุคคลนั้นเป็นเงินไม่ต่ำกว่า ๑๐ บาท และไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
และมีสิทธิไล่บุคคลนั้นออกจากเขตท่าเรือหรือใช้กำลังบังคับบุคคลนั้น ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับ
หรือคำสั่งดังกล่าวด้วย

ข้อ ๕. การร้องทุกข์ใดๆ เนื่องจากข้อบังคับหรือคำสั่งหรือการกระทำของผู้อำนวยการ
หรือของพนักงานต้องยื่นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับการเสียหาย
เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว กทท. อาจจะไม่รับพิจารณา

ข้อ ๖. การติดต่อการงานใด ๆ ทางโทรศัพท์หรือปากเปล่านั้น กทท. จะให้ความ
สะดวกช่วยเหลือตามควร แต่ไม่ถือว่าเป็นการผูกพันประการใดๆ เว้นแต่การติดต่อนั้นจะได้กระทำเป็น
หนังสือ

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒ ของข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของ
กิจการท่าเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๕๕

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ ของข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของ
กิจการท่าเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๕๕

หมวด ๒ ว่าด้วยระเบียบความปลอดภัย

ข้อ ๗.^(๑) การเข้าหรือการนำเรือหรือรถ หรือสินค้าใดๆ เข้าในเขตท่าเรือให้เป็นไปตามคำสั่งหรือระเบียบที่ผู้อำนวยการได้วางไว้ เว้นแต่เรือของเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้เตรียมจัดที่ไว้ให้จอดตามควร

ข้อ ๘. เรือหรือรถที่เจ้าของได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องจอดเทียบหรือจอดพักในที่ ๆ ผู้อำนวยการหรือพนักงานกำหนดให้ และต้องมีคนเฝ้าประจำอยู่ตลอดเวลา

ข้อ ๙. สินค้าใดๆ ที่เจ้าของได้รับอนุญาตให้นำเข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องจัดกองเรียงหรือพักไว้ในที่ ๆ ผู้อำนวยการหรือพนักงานกำหนดให้

ข้อ ๑๐. บุคคลใดที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในเขตท่าเรือหรือเรือลำน้ำหรือรถที่เจ้าของหรือผู้ควบคุมได้รับอนุญาตให้เข้ามาในเขตท่าเรือ เมื่อเสร็จธุระหรือขนสินค้าแล้ว หรือเมื่อผู้อำนวยการหรือพนักงานสั่งให้ออกต้องออกไปจากเขตท่าเรือทันที

ข้อ ๑๑. เรือทะเลที่เทียบหรือจอดอยู่ในเขตท่าเรือ เจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือจะนำออกจากที่เทียบหรือที่จอด หรือย้ายที่เทียบหรือที่จอดก่อนได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงานไม่ได้

เรือทะเลที่เทียบหรือที่จอดอยู่ในเขตท่าเรือ เมื่อเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการหรือพนักงานให้ออกจากที่เทียบหรือที่จอด หรือย้ายที่เทียบหรือที่จอดต้องปฏิบัติตามทันทีโดยเจ้าของต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

ข้อ ๑๒.^(๒) การนำสินค้าใดๆ ออกจากเขตท่าเรือ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการได้วางไว้

ข้อ ๑๓. เรือ หรือรถที่เข้ามาในเขตท่าเรือในเวลากลางคืน ต้องติดไฟให้สังเกตเห็นได้อย่างชัดในระยะไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๔ ของข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๕๕

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๕ ของข้อบังคับว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการท่าเรือ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๕๕

ข้อ ๑๔. บุคคลใด หรือเรือ หรือรถที่เข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องคอยสังเกตป้ายหรือสัญญาณของท่าเรือเกี่ยวกับการจราจรและต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด มิฉะนั้นจะต้องรับผิดชอบเมื่อเกิดการเสียหายใดๆ ขึ้นแก่ท่าเรือหรือบุคคลอื่น

การจราจรทางบกให้อนุโลมตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก และกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

ป้ายเครื่องหมายจราจรทางบก ใช้เช่นเดียวกับของกรมตำรวจ นอกจากจะมีป้ายอื่นๆ บอกโดยเฉพาะ

การจราจรทางน้ำให้อนุโลมตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย เว้นแต่เมื่อผู้อำนวยการได้สั่งให้เป็นอย่างอื่น

สัญญาณจราจรทางน้ำมีดังนี้.-

เครื่องหมายชักขึ้นที่เสาธงของท่าเรือ

กลางวัน กลางคืน

ธงเขียว ไฟเขียว ให้เข้าออกได้อย่างระมัดระวัง

ธงแดง ไฟแดง ห้ามเข้าออก

ธงแดงบนธงเขียว ไฟแดงบนไฟเขียว ห้ามเคลื่อนที่นอกจากเรือที่จะออกจากท่า
ธงเขียวบนธงแดง ไฟเขียวบนไฟแดง ห้ามเคลื่อนที่นอกจากเรือที่จะเข้าท่า

ข้อ ๑๕. เรือทะเลที่เข้ามาในเขตท่าเรือ ผู้ควบคุมเรือต้องระมัดระวังการใช้ใบจักรและเจ้าของเรือต้องรับผิดชอบเมื่อเกิดอันตรายเสียหายขึ้นแก่ท่าเรือหรือบุคคลอื่นๆ เนื่องจากการหมุนของใบจักร

เรือทะเลลำใดจะหมุนใบจักร ผู้ควบคุมเรือต้องให้อาณัติสัญญาณแก่เรือที่อยู่ใกล้เคียงเสียก่อนและต้องหยุดหมุนทันทีเมื่อเห็นว่าจะเกิดเสียหายขึ้นแก่ท่าเรือ หรือแก่เรืออื่นๆ

เรือทะเลลำใดที่เทียบอยู่กับเขื่อนท่าเรือ หรืออยู่ห่างจากเขื่อนท่าเรือ ไม่เกิน ๓๐ เมตร จะหมุนใบจักรไม่ได้ นอกจากได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงาน

ข้อ ๑๖. การทอดสมอ หรือจอดทอดสมอในเขตท่าเรือ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงานเสียก่อน เว้นแต่เมื่อเกิดอันตรายขึ้น

ข้อ ๑๗. ในการนำเรือเข้าจอดเทียบท่า ผู้ควบคุมเรือต้องระวางมิให้เป็นอันตรายแก่
เชือกท่าเรือ

เมื่อเรือเข้าใกล้ท่า หรือเทียบอยู่กับท่า ผู้ควบคุมเรือต้องใช้ตะเพลาชนิดที่ลอยน้ำ ป้องกัน
การกระทบกับเชือกโดยตรง

เมื่อเรือจะเคลื่อนจากที่เทียบ ห้ามมิให้ดูไปกับเชือกท่าเรือ ต้องให้เรือออกห่างจากเชือก
พอสมควรจึงจะเคลื่อนที่ได้

ข้อ ๑๘. ในการผูกเรือ ผู้ควบคุมเรือจะต้องระวางมิให้เรือหลุดลอยไปได้ การผูกเรือต้อง
ผูกกับหลักหรือห่วงสำหรับผูกเรือ ห้ามมิให้ผูกกับเสาหรือสิ่งอื่น ๆ บนท่าเรือ ซึ่งมีได้มิไว้สำหรับใช้
การผูกเรือ

เชือกกลวหรือโซ่ที่ผูกเรือ ต้องเป็นชนิดที่แข็งแรงพอที่จะยึดเรือไว้อยู่

ผู้ควบคุมเรือต้องคอยระมัดระวังพ่อนเชือกกลว หรือโซ่ที่ผูกเรือตามระดับน้ำ

ข้อ ๑๙. เชือกกลวหรือโซ่ที่ผูกเรือต้องแก้ออกได้อย่างง่ายทุกขณะ

เรือที่จอดในเขตท่าเรือต้องหันหัวไปยังทางออกเสมอ

เรือที่จอดในเขตท่าเรือ ต้องมีน้ำหนักรถพ่วงที่จะทรงตัวได้เองทุกขณะ และต้องมีคน
ประจำเรือเพียงพอที่จะนำเรือออกจากท่าได้ทุกขณะ

ข้อ ๒๐. เมื่อเรือเข้าเทียบท่าเรียบร้อยแล้ว ห้ามการติดต่อระหว่างเรือกับท่าเรือ ก่อนที่
ได้ทอดสะพานติดต่อกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เรือที่จอดเทียบท่า ต้องให้ความสะดวกในการติดต่อกับท่าเรือทุกประการ เช่น
ทอดสะพานของเรือไปบนท่า ผูกมัดสะพานที่ท่าเรือทอดไป และให้มีแสงสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน
ปลายสะพานที่ทอดจากเรือไปบนท่านั้น ผู้ควบคุมเรือต้องคอยระวางไม่ให้สูงหรือห่าง
จากท่าเกิน ๑ เมตร

ถ้ามีเรืออีกลำหนึ่งมาเทียบซ้อนกับเรือที่จอดเทียบท่าอยู่ เรือลำในต้องให้ความสะดวก
กับเรือลำนอกในการผูกเรือหรือติดต่อกับท่าเรือทุกประการ

ข้อ ๒๑. ห้ามบ้วน, ปล่อย, โยนเศษสิ่งของ, สิ่งโสโครก, ขี้เถ้า, กรด, น้ำมันหรือ ขยะมูล
ฝอยบนท่าเรือ นอกจากในที่พิเศษที่จัดไว้สำหรับสิ่งเหล่านี้

น้ำสกปรก, น้ำห้องส้วม, ใสน้ำ ฯลฯ ซึ่งปล่อยออกจากเรือ หรือรัดต้องระวางและป้องกันไม่ให้เปราะเปื้อนหรือทำความเสียหายให้แก่ท่าเรือหรือบุคคลอื่นๆ

ในการทำความสะดวกหรือซ่อมแซมเรือ ต้องระวางไม่ให้เศษสิ่งของร่วงหล่นลงน้ำ ถ้าจำเป็นให้ใช้ผ้าใบหรือภาชนะอย่างอื่นรองไว้

ในการขนถ่ายถ่านหิน, หิน, ยิบซัม, ทราช หรือสิ่งอื่นๆ ที่อาจร่วงหล่นไปถมท้องน้ำในเขตท่าเรือได้ ต้องระมัดระวังไม่ให้ร่วงหล่นลงน้ำ ถ้าจำเป็นให้ใช้ผ้าใบหรือภาชนะอย่างอื่นรองไว้

อับเฉา, ดิน, กรวดทราย, เปลือก, ถ่านหิน, ขี้เถ้า, มูลสัตว์, มูลฝอยหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีลักษณะกระจายเคลื่อนไปได้ ต้องกองห่างจากขอบเขื่อนท่าเรือไม่ต่ำกว่า ๔ เมตร และเมื่อทำการขนถ่ายสิ่งของเหล่านี้แล้ว เจ้าของต้องเก็บกวาดไม่ให้เหลืออยู่บนท่าเลย

บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ นอกจากต้องถูกปรับตามควรแก่การหรือต้องชดใช้ค่าเสียหายแล้ว ยังต้องเก็บกวาดสิ่งโสโครก หรือสิ่งอื่นๆ ดังกล่าวข้างต้นให้พ้นจากเขตท่าเรือโดยต้องออกค่าใช้จ่ายเองอีกด้วย

ข้อ ๒๒. ไม้ขน, เหล็กเส้น, เหล็กแท่ง หรือเหล็กในลักษณะใดๆ หรือสินค้าหนักต่างๆ ห้ามเทจากเรือหรือพาหนะทางน้ำทางบกลงบนท่า ให้ยกลงด้วยใช้ปั้นจั่นหรือกรรมกร และจัดวางซ้อนกันให้เรียบร้อย

การเคลื่อนย้ายสิ่งของบนท่า ให้ใช้รถ หรือใช้กรรมกรหาบหาม ห้ามมิให้ลากถูหรือครูดไปกับพื้น

ข้อ ๒๓. การใช้ไฟและเชื้อเพลิงในเขตท่าเรือ ต้องใช้อย่างระมัดระวังที่สุด

การใช้แสงไฟต้องมีหลอดครอบมิดชิด ในช่องระวางเรือห้ามน้ำมันตะเกียงที่ระเหยได้ เช่น น้ำมันก๊าส และน้ำมันเบนซิน ฯลฯ จะใช้ได้ก็แต่น้ำมันทำจากพืชหรือจากใบ

ไฟที่ใช้หุงต้มอาหาร ต้องใช้เตาที่มิดชิด

ขี้เถ้าและผ้าใช้เช็ดน้ำมันเครื่อง ต้องเก็บไว้ในที่มิดชิดป้องกันไฟได้

ห้ามสูบบุหรี่ในช่องระวางเรือ หรือในระยะห่างจากที่กองสินค้าหรือที่ขนสินค้าไม่เกิน

๑๐๐ เมตร

ขณะที่เรือทำการขนถ่ายสินค้าไวไฟ เช่น วัตถุระเบิด น้ำมันเชื้อเพลิง ฝ้าย ขาง ไม้ ฯลฯ ปล่องไฟเรือต้องมีเครื่องป้องกันไม่ให้เปลวไฟกระเด็นไปถูกวัตถุดังกล่าวได้

ห้ามใช้ไฟตะเกียงส่องในช่องระวางที่มี วัตถุไวไฟ ถ้าใช้แสงไฟฟ้าต้องมีหลอดป้องกัน หลอดไฟฟ้าแข็งแรงรอบหลอด

เรือหรือรถ ที่น้ำมันรั่วไหล ต้องออกจากเขตท่าเรือทันที ห้ามเติมน้ำมันในเขตท่าเรือ ก่อนได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงาน

การเผาหรือดัมวัตถุไวไฟในเขตท่าเรือ เช่น น้ำมัน ขาง ไม้ ขางมอดอย น้ำมันดิน ฯลฯ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงานเสียก่อน

ข้อ ๒๔. เมื่อเกิดไฟไหม้ขึ้นในเขตท่าเรือ หรือในเขตใกล้ท่าเรือ ผู้ควบคุมเรือและลูกเรือ ต้องลงไปประจำอยู่ในเรือที่จอดอยู่ในเขตท่าเรือ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หรือ พนักงานในการช่วยดับไฟหรือเคลื่อนที่เรือ

เมื่อเกิดไฟไหม้ขึ้นในเขตท่าเรือ ผู้ที่เห็นก่อนต้องรีบแจ้งให้ผู้อำนวยการหรือพนักงาน ทราบ หรือให้สัญญาณอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น หูก ระฆัง ฯลฯ โดยเร็ว

เมื่อเกิดไฟไหม้ขึ้นที่เรือ หรือรถในเขตท่าเรือ ผู้ควบคุมเรือหรือผู้ขับรดดังกล่าวต้องให้ สัญญาณอันตราย เช่น หูก ระฆัง ชักธงหรือ โคมไฟสีแดง ฯลฯ และต้องนำเรือหรือรดดังกล่าวออกไป จากเขตท่าเรือทันที

ข้อ ๒๕. วัตถุสิ่งใดที่ลอยเข้ามาหรือเข้ามาในเขตท่าเรือโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้อำนวยการหรือพนักงานมีสิทธินำออกไปให้พ้นเขตท่าเรือ โดยเจ้าของต้องออกค่าใช้จ่ายและ กทท. ไม่รับผิดชอบในเมื่อวัตถุดังกล่าวเสียหายหรือถูกทำลาย

รถที่ชำรุดหรือเครื่องเสียในเขตท่าเรือ เจ้าของต้องนำไปให้พ้นทางจราจรและ เขตท่าเรือโดยเร็ว

เรือหรือสิ่งอื่นๆ ที่เป็นภัยแก่การจราจรทางน้ำที่จมลงในเขตท่าเรือ เจ้าของต้องแจ้งให้ ผู้อำนวยการทราบทันที และต้องทำเครื่องหมายบอกอันตรายให้เห็นชัดทั้งกลางวันและกลางคืน และ ต้องนำออกไปจากเขตท่าเรือโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๒๖. ในเขตท่าเรือ การกระทำต่อไปนี้ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ

ตกปลาหรือจับสัตว์น้ำอื่น

ลงอาบนํ้าในบริเวณพื้นน้ำ

ถือหรือใช้อาวุธปืน

จุดดอกไม้เพลิง

เล่นกีฬา การพนัน ภาพยนตร์ ละคร คนตรี ลิลาศ เลี้ยงอาหารนอกจาก
ธรรมดาและการมหรสพอื่นๆ

ขายอาหารและสินค้าปลีกอื่นๆ

ข้อ ๒๗. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องยก เครื่องจักรกลใด ๆ ของท่าเรือ โดยไม่มีหน้าที่
หรือไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือพนักงาน

ห้ามเข้าไปในโรงพักสินค้าหรือในบริเวณที่ขนถ่ายเรือ เมื่อไม่มีธุระเกี่ยวข้อง

ห้ามแกล้งรบกวนหรือขัดขวางการกระทำของพนักงานหรือคนงานในเขตท่าเรือ

หมวด ๓ ว่าด้วยระเบียบการใช้ท่าเรือ

ข้อ ๒๘. บุคคลใดนำเรือหรือรถเข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมทำตาม
ที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

เรือลำใดจมลงในเขตท่าเรือ เจ้าของเรือต้องเสียค่าธรรมเนียมทำดังกล่าวข้างต้น ไป
จนกระทั่งเจ้าของเรือได้ย้ายเรือดังกล่าวไปจนพ้นเขตท่าเรือ

ยกเว้นจากการเสียค่าธรรมเนียมท่า

รถนั่งส่วนบุคคล

เรือและรถของหน่วยราชการไทยและต่างประเทศ

เรือลำนำที่เข้ามารับส่งสินค้ากับเรือทะเลโดยตรง

ข้อ ๒๘. เจ้าของเรือที่ประสงค์นำเรือทะเลเข้ามาจอดในเขตท่าเรือ ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง

เจ้าของเรือที่ประสงค์นำเรือทะเลออกจากที่จอดในเขตท่าเรือ ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๖ ชั่วโมง

การแจ้งล่วงหน้าเรือเข้าออกดังกล่าวข้างต้นนี้ เจ้าของเรือต้องแสดงรายการตามแบบใบแจ้งล่วงหน้าเรือเข้าออกที่แนบท้ายข้อบังคับนี้จนครบถ้วนทุกประการ

เจ้าของเรือที่ประสงค์ย้ายที่จอดเรือทะเล ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๖ ชั่วโมง

ข้อ ๓๐. คำบทที่กำหนดให้เรือทะเลเข้าจอดนั้น กทท. จะติดธงอักษร น. (N) เป็นเครื่องหมายไว้ และจะจัดพนักงานไว้ช่วยผูกหรือปล่อยเรือทะเล โดยคิดค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๓๑. ถ้าเรือทะเลเข้าออกช้าไปกว่ากำหนดที่แจ้งล่วงหน้าไว้เกิน ๒ ชั่วโมง เจ้าของเรือต้องแจ้งการเปลี่ยนกำหนดเรือเข้าออกให้ผู้อำนวยการทราบ และถ้าเรือทะเลเข้าออกช้าไปกว่ากำหนดที่เปลี่ยนนี้เกิน ๒ ชั่วโมง เจ้าของเรือต้องแจ้งการเปลี่ยนกำหนดเรือเข้าออกอีกและต้องทำเช่นนี้ทุก ๆ ครั้งที่เรือทะเลเข้าออกช้าไปกว่ากำหนดเกิน ๒ ชั่วโมง

ถ้าเจ้าของเรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวข้างต้นนี้ กทท. ไม่รับผิดชอบในการจัดพนักงานช่วยผูกหรือปล่อยเรือล่าช้าไป

ทุกครั้งที่เรือทะเลเข้าออกช้าไปกว่ากำหนดที่แจ้งล่วงหน้า หรือที่เปลี่ยนไปดังกล่าวข้างต้นเกิน ๒ ชั่วโมง เจ้าของเรือต้องเสียค่าธรรมเนียมคอย ตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๓๒. กทท. ไม่รับผิดชอบในการเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการนำเรือเข้าเทียบท่า และเจ้าของเรือจะต้องชดเชยค่าเสียหายทั้งปวงที่เกิดขึ้นแก่ท่าเรือ หรือแก่บุคคลอื่นๆ เนื่องจากการนำเรือเข้าเทียบท่า

ข้อ ๓๓. เมื่อเรือทะเลเข้าเทียบท่าเรียบร้อยแล้ว ผู้ควบคุมเรือ หรือเจ้าของเรือต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบภายใน ๒๔ ชั่วโมง และต้องแสดงรายการตามแบบใบแจ้งความเรือเทียบท่าที่แนบท้ายข้อบังคับนี้จนครบถ้วนทุกประการ และต้องแสดงหลักฐานหรือเอกสารต่างๆ เพื่อยืนยันการแจ้งนี้ด้วย

ข้อ ๓๔. กทท. ไม่รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เรือและรถเนื่องมาจาก อัคคีภัย, ว่างภัย, อุทกภัยหรือภัยอื่นๆ ทุกชนิด

ข้อ ๓๕. เจ้าของเรือที่ประสงค์จะนำเรือออกจากเขตท่าเรือ ต้องชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ให้เรียบร้อยเสียก่อน

ข้อ ๓๖. สินค้าทุกชนิดที่ขนลงบนเขื่อนท่าเรือ หรือที่ขนผ่านเขื่อนท่าเรือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมท่าตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๓๗. เจ้าของเรือที่ประสงค์จะขนถ่ายสินค้าจากเรือทะเลขึ้นบนท่า ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง และต้องมอบบัญชีสินค้าให้ผู้อำนวยการ ๔ ฉบับ ตามแบบที่แนบท้ายข้อบังคับนี้พร้อมทั้งแผนผังการจัดเรียงสินค้าในเรืออีก ๑ ฉบับด้วย

ข้อ ๓๘. บุคคลใดประสงค์จะนำสินค้าเข้ามาในเขตท่าเรือ เพื่อขนลงในเรือทะเลต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง และต้องมอบรายการสินค้าให้ผู้อำนวยการ ๒ ฉบับ ตามแบบที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๙. เจ้าของเรือหรือเจ้าของสินค้าต้องรับผิดชอบในความเสียหายตรงแห่งการแจ้งบัญชีหรือรายการสินค้านี้กล่าวข้างต้นและต้องชดเชยค่าเสียหายทั้งปวงที่เกิดจากการแจ้งบัญชีหรือรายการสินค้านี้กล่าวข้างต้นผิดกับความจริง

ข้อ ๔๐. บุคคลใดนำคนโดยสารผ่านเขื่อนท่าเรือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมท่า ตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๔๑. บุคคลใดประสงค์จะนำคนโดยสารผ่านเขื่อนท่าเรือ ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง และต้องมอบบัญชีคนโดยสารให้ผู้อำนวยการ ๒ ฉบับ ตามแบบที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

หมวด ๔ ว่าด้วยระเบียบการใช้บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๔๒. การนำแรงงานหรือบริการหรือความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือเข้ามาใช้ในเขตท่าเรือต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ

ข้อ ๔๓. บุคคลใดที่ประสงค์ใช้บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือต้องแจ้งความจำนงตามแบบที่แนบท้ายข้อบังคับนี้ต่อผู้อำนวยการ และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ นอกจากที่ได้ยกเว้นไว้ในข้อ ๔๓

ข้อ ๔๔. บุคคลใดที่กำหนดวันและเวลาให้ กทท. ปฏิบัติงานใดๆ และ กทท. ได้เตรียมเครื่องมือและแรงงานไว้ตามกำหนดวันและเวลานั้นแล้ว เมื่อเกิดอุปสรรคขึ้นเนื่องจากเหตุใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่การกระทำของ กทท. แล้ว บุคคลนั้นต้องเสียค่าป่วยการให้ กทท. ตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๔๕. กทท. ไม่รับผิดชอบในเมื่อบุคคลที่ให้บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือกฎข้อบังคับใดๆ ของศุลกากรหรือของเจ้าหน้าที่อื่นๆ

ข้อ ๔๖. วันและเวลาปกติสำหรับให้บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือมีดังนี้.-

วันธรรมดา นอกจากวันอาทิตย์และวันหยุดราชการ

ตอนเช้าตั้งแต่ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

ตอนบ่ายตั้งแต่ ๑๓.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น.

วันเสาร์ เวลาเช้าตั้งแต่ ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น.

บุคคลใดประสงค์จะใช้บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือนอกวันและเวลาดังกล่าวข้างต้น ต้องแจ้งให้ผู้อำนวยการทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๖ ชั่วโมง และต้องเสียค่าธรรมเนียมล่วงหน้าตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือบริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๔๗. การขนสินค้าจากเรือทะเลขึ้นพักบนท่า ถ้าเป็นวันและเวลาปกติ กทท. ไม่คิดค่าธรรมเนียมจากเจ้าของเรือแต่ประการใด แต่ถ้าเป็นวันหรือเวลานอกจากปกติแล้ว เจ้าของเรือต้องเสียค่าธรรมเนียมล่วงหน้าดังกล่าวนี้อีก

ข้อ ๔๘. บุคคลใดประสงค์จะรับสินค้าที่บรรทุกมาโดยเรือทะเลหรือส่งสินค้าลงเรือทะเลออกไปจากเขตท่าเรือ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของเรือและต้องมอบหนังสืออนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้อำนวยการไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๔๙. การจัดเรียงสินค้าในเรือหรือบนรถ ที่ใช้แรงงานของ กทท. ตกอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมเรือหรือผู้ขับ กทท. ไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้นในการเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการจัดเรียงสินค้าในเรือหรือบนรถที่ไม่ถูกต้องตามควร

ข้อ ๕๐. การชั่ง ตวง วัด และนับสินค้าที่ใช้แรงงานของ กทท. ตกอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าของสินค้าหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ กทท. ไม่รับรองความเที่ยงตรงของการชั่ง ตวง วัด และนับสินค้าดังกล่าวแต่ประการใด

ข้อ ๕๑. บุคคลใดรับมอบสินค้าไปจาก กทท. ต้องมอบใบรับสินค้าให้ กทท. ไว้เป็นหลักฐาน

บุคคลใดส่งมอบสินค้าให้ กทท. เก็บรักษา กทท. จะมอบใบรับสินค้าให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๒. สินค้าที่ทำการขนในเวลากลางคืน กทท. จะไม่ออกใบรับให้ ก่อนที่ได้ตรวจสอบเป็นที่แน่นอนแล้ว

ข้อ ๕๓. บุคคลใดรับมอบสินค้าไปจาก กทท. ต้องตรวจสินค้าที่รับมอบไปให้ถี่ถ้วน เมื่อเกิดขัดแย้งกันเกี่ยวกับจำนวนหรือรายการละเอียดสินค้า ให้มีการตรวจสอบร่วมกัน และให้ถือตามผลของการตรวจสอบนี้

บุคคลใดรับมอบสินค้าไปจาก กทท. โดยไม่ติดเงื่อนไข กทท. จะไม่รับผิดชอบและไม่ชดใช้ค่าเสียหายใดๆ เนื่องจากรายการสินค้าที่ได้รับไปนั้นผิดจากความเป็นจริง หรือเกิดชำรุดเสียหายขึ้น

การรับมอบสินค้าโดยมีข้อติดเงื่อนไข ต้องให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานรับรอง

ข้อ ๕๔. สินค้าใดที่ กทท. ส่งมอบให้ผู้รับในลักษณะชำรุด กทท. จะทำการสำรวจให้ และมอบใบรับรองการสำรวจสินค้าชำรุดให้ผู้รับโดยไม่คิดค่าธรรมเนียม ถ้าทำการสำรวจในเขตท่าเรือ แต่จะคิดค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ ถ้าต้องไปทำการเปิดสำรวจนอกเขตท่าเรือ

ข้อ ๕๕. สินค้าใดที่ขนจากเรือทะเลขึ้นเก็บกองไว้บนท่า ถ้าไม่ปรากฏผู้รับสินค้าภายในเวลา ๑๒ ชั่วโมง หลังจากการขนสินค้าจากเรือทะเลได้เสร็จสิ้นลงแล้ว กทท. สงวนสิทธิ์ที่จะขนย้ายสินค้านั้นไปเก็บรักษาไว้ในที่พิเศษและผู้รับสินค้าต้องเสียค่าธรรมเนียมขนย้ายและค่าธรรมเนียมเก็บรักษาสินค้าตามที่กำหนดไว้ในอัตราค่าภาระการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการท่าเรือ

ข้อ ๕๖. กทท. ไม่รับผิดชอบในการเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นแก่เรือ เนื่องจากการล่าช้าในการขนสินค้าลงเรือหรือขึ้นจากเรือ

ข้อ ๕๗. กทท. ไม่รับผิดชอบในการเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สินค้า เนื่องจาก-

- ก. การกระทำหรือการล่าช้าของบุคคลที่ไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างของ กทท.
- ข. เจ้าของสินค้าแจ้งรายการหรือออกคำสั่งผิดพลาดไม่ชัดเจนหรือไม่เพียงพอ
- ค. การนัดหยุดงานของพนักงานหรือลูกจ้างของ กทท. หรือของบุคคลอื่นเนื่องด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม
- ฅ. เครื่องหมายของสินค้าผิดพลาดไม่ชัดเจนหรือไม่เพียงพอ
- ง. การผิดพลาดในการคัดแยกสินค้าหรือแยกสินค้าชำรุดจากสินค้าดี
- จ. การขนสินค้าในเวลากลางคืนหรือในเวลาฝนตก

ทั้งนี้ นอกจากจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความผิดของ กทท. หรือของพนักงานหรือลูกจ้างของ กทท.

กทท. ไม่รับผิดชอบด้วยประการใดๆ ทั้งปวงในการเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สินค้า

- ก. ถ้า กทท. ไม่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
- ข. ถ้าผู้รับสินค้าไม่เรียกร้องค่าเสียหายต่อ กทท. เป็นหนังสือภายใน ๗ วัน นับแต่วันรับมอบสินค้า
- ค. เนื่องจากการรั่วไหล ลดน้ำหนัก หรือลดขนาดของสินค้าที่ กทท. ได้รับไว้ในลักษณะที่ชำรุดอยู่แล้ว
- ฅ. เนื่องจากอัคคีภัย, ภัยธรรมชาติ, ปลวก, หนอน, แมลง, หรือตัวสัตว์ทุกชนิด
- ง. เนื่องจากการบรรจุสินค้าในหีบห่อ หรือชนิดของหีบห่อไม่ถูกต้องตามควร
- จ. ที่ต้องการความระมัดระวังเป็นพิเศษ เช่น ข้าว และพืชพันธุ์ทุกชนิด
- ถ้า กทท. ไม่ได้รับแจ้งให้ดูแลเป็นพิเศษ
- ฉ. ถ้าหีบห่อภายนอกไม่มีลักษณะชำรุดที่อาจจะเห็นได้ง่าย

ข้อ ๕๘. ในกรณีที่ กทท. ต้องรับผิดชอบในการเสียหายของสินค้านายใด กทท. จะชดเชยให้ตามส่วนที่เสียหายโดยคิดราคาสินค้ารวมทั้งค่าบรรทุกและค่าประกันสินค้าในอัตราแลกเปลี่ยนของรัฐบาล แต่ไม่เกินจำนวนเงิน ๕,๐๐๐.-บาท ต่อหนึ่งหีบห่อ หรือหนึ่งลูกบาศก์เมตร หรือ ๒๕๐ กิโลกรัม นอกจากเจ้าของสินค้าหรือผู้ส่งได้แจ้งราคาจริงของสินค้าให้ กทท. ทราบล่วงหน้าเป็นหนังสือ

ข้อ ๕๕. กทท. ไม่รับผิดชอบในการเสียหายที่เกิดขึ้นแก่สิ่งของหรือหีบห่อที่ผู้โดยสารนำติดตัวเข้ามาในเขตท่าเรือ

ข้อ ๖๐. ผู้ควบคุมเรือที่นำเรือมารับส่งสินค้าที่ท่าเรือต้องให้ความสะดวกและประสานงานกับ กทท. ในการใช้ปั้นจั่นยกสินค้า

ในกรณีที่ใช้ปั้นจั่นของ กทท. ยกสินค้า กทท. ไม่รับผิดชอบในการเสียหายที่เกิดขึ้น

- ก. เนื่องจากปั้นจั่นหรือสิ่งของที่ปั้นจั่นยกขึ้นกระทบกับสายโยงหรือส่วนประกอบอื่นๆ ของเรือ
- ข. เนื่องจากอาการโคลงหรือเคลื่อนไหวของเรือ หรือของส่วนประกอบใดๆ ของเรือ
- ค. เนื่องจากการผิดพลาดของบุคคลที่ไม่ใช่พนักงานหรือลูกจ้างของ กทท. ในการผูกมัดห้อย เกยวหรือ โยงสินค้ากับขอที่สายปั้นจั่น
- ง. เนื่องจากการผูกเรือกับเชือกท่าเรือไม่ถูกต้องหรือไม่ปลอดภัยเพียงพอให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

การทำเรือแห่งประเทศไทย

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) พลเรือโท พลสินธวฉัตร

(หลวงพลสินธวฉัตร)

ประธานกรรมการ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับ
ว่าด้วยระเบียบความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของกิจการ
ท่าเรือ
แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๕๕

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔ มาตรา ๒๕(๑) และมาตรา ๕(๔) คณะกรรมการการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงให้แก้ไขข้อบังคับที่ ๗/๒๔๕๔ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๔๕๔ ว่าด้วยระเบียบและความปลอดภัยการใช้ท่าเรือ บริการและความสะดวกต่างๆ ของ กิจการทำเรือเสียใหม่ดังต่อไปนี้.-

๑. ให้ยกเลิกความหมายของคำว่าเรือลำน้ำในข้อ ๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
 เรือลำน้ำ หมายถึง “เรือ, แพ และพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่มีใช้เรือทะเล”

๒. ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.-

“ข้อ ๓. ผู้อำนวยการมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ผู้อำนวยการและพนักงานมีสิทธิออกคำสั่งให้ผู้เข้ามาในเขตท่าเรือปฏิบัติตามและมีสิทธิลงไปในเรือหรือขึ้นบนรถที่เข้ามาในเขตท่าเรือได้ตลอดเวลา”

๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.-

“ข้อ ๔. บุคคลใดที่เข้ามาในเขตท่าเรือ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการหรือพนักงานโดยทันที มิฉะนั้นนอกจากบุคคลนั้นต้องชดใช้ค่าเสียหายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ และ กทท. มีสิทธิอาจปรับบุคคลนั้นเป็นเงินไม่ต่ำกว่า ๑๐ บาท และไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และมีสิทธิไล่บุคคลนั้นออกจากเขตท่าเรือหรือใช้กำลังบังคับบุคคลนั้นให้ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือคำสั่งดังกล่าวด้วย”

๔. ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.-

“การเข้าหรือการนำเรือหรือรถ หรือสินค้าใดๆ เข้าในเขตท่าเรือ ให้เป็นไปตามคำสั่งหรือระเบียบที่ผู้อำนวยการได้วางไว้ เว้นแต่เรือของเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้เตรียมจัดที่ไว้ให้จอดตามควร”

๕. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การนำสินค้าใดๆ ออกจากเขตท่าเรือ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการได้วางไว้”

๖. ในข้อ ๑๔ คำว่า “กฎหมาย” ให้แก้เป็น “พระราชบัญญัติ”

๗. ในข้อ ๑๕ วรรค ๑ ตอนท้ายคำว่า “เนื่องจากการหมุนใบจักร” ให้แก้เป็น
“เนื่องจากการหมุนของใบจักร”

นอกนั้นคงเดิม ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

การทำเรือแห่งประเทศไทย

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) พลเรือตรี หลวงมงคลยุทธนาวิ

(หลวงมงคลยุทธนาวิ)

ประธานกรรมการ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

รวบรวมและจัดทำโดย
กองข้อมูลข่าวสาร ฝ่ายอำนวยการ
การทำเรือแห่งประเทศไทย
พฤษภาคม ๒๕๕๘